

Dr Robert A. Peterson, Zbawcze dzieło Chrystusa, sesja 19, zakończenie Dziewięciu Wydarzeń

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczym dziele Chrystusa. To jest sesja 19, Zakończenie, Dziewięć Wydarzeń.

Czas zakończyć nasze wykłady o dziele Chrystusa i to właśnie planujemy zrobić.

Na samym początku chciałbym poruszyć trzy kwestie. Po pierwsze, musimy trzymać się w naszych umysłach i sercach osoby i dzieła Chrystusa. Przyjęliśmy wysoką chrystologię, wysoką chrystologię Ewangelii Jana, listów Pawła, Hebrajczyków i Objawienia.

W trakcie tej prezentacji o dziele Chrystusa przyjęliśmy ortodoksyjny pogląd na osobę Chrystusa. Po drugie, w świetle naszego skupienia na zbawczych wydarzeniach Chrystusa, potwierdzamy, że to Jezus zbawia przez te wydarzenia. Nie oddzielamy osoby i dzieła Chrystusa.

Więc po pierwsze, zakładamy wysoką chrystologię. Byłby to kurs o osobie Chrystusa, który by to udowodnił, ale zakładamy wysoką chrystologię. Po drugie, nie oddzielamy osoby i dzieła Chrystusa.

Praca jest zbawiona tylko dzięki temu, kto ją wykonał. On jest Bogiem i człowiekiem, a to są dwa absolutnie niezbędne kryteria dla jego zbawczego dzieła. Jak podkreślał wykład o wcieleniu, samo stanie się człowiekiem nie zbawia.

Jezus musiał dokonać różnych czynów, aby zbawić swój lud od grzechów. Wysoka chrystologia, nierozłączność osoby i dzieła Chrystusa. Po trzecie, ponieważ rozdzielanie zbawczego dzieła Chrystusa na dziewięć wydarzeń ma tendencję do skupiania się na ich wielości, musimy podkreślić ich jedność.

Istnieje jedno zbawcze dzieło Chrystusa. Wszystkie dziewięć wydarzeń można zatem postrzegać jako wydarzenie Chrystusa. Pomyślmy jeszcze raz o zbawczych wydarzeniach Chrystusa.

Możemy to zrobić w trzech ruchach, o których wspomnieliśmy wcześniej, ale teraz określimy je bardziej szczegółowo. Pierwszy ruch z nieba na ziemię. Pierwszym ruchem w dziele Chrystusa jest jego przyjście z nieba na ziemię.

To przyjście nie jest po prostu tymczasowym pojawieniem się Boga, jak w Teofaniach lub Chrystofanii Starego Testamentu. Nie, to jest coś o wiele więcej. Wcielenie Syna Bożego.

Zadziwiające, że wieczny, wszechmogący Bóg stał się człowiekiem. Bóg Syn opuścił chwałę nieba i społeczność Ojca i Ducha Świętego, aby stać się ostatnim Adamem, drugim człowiekiem. 1 Koryntian 15, 45 i 47.

Bóg na stałe przyjął do siebie prawdziwe człowieczeństwo. Jeśli zapytamy, dlaczego Syn miałby to zrobić, Pismo Święte ma gotową odpowiedź. Cytat: Bóg posłał swego Syna, zrodzonego z kobiety, zrodzonego pod prawem, aby odkupił tych, którzy byli pod prawem, abyśmy mogli otrzymać adopcję jako synowie.

Zamknij cytat, Galatów 4:4 i 5. Bóg stał się człowiekiem, aby podjąć misję ratunkową, która doprowadzi do śmierci i zmartwychwstania Boga-człowieka. Trzy wydarzenia łączą się między ich pierwszym przyjściem z nieba na ziemię a jego powrotem do nieba. Po jego wcieleniu mamy te trzy wydarzenia: życie bez grzechu, ukrzyżowanie i zmartwychwstanie.

Podobnie jak wcielenie, nieskazitelne życie Chrystusa jest niezbędnym warunkiem wstępnym Jego zbawczej śmierci i zmartwychwstania. Chociaż Chrystus był, cytuję, pod każdym względem kuszony tak jak my, cytuję, wspaniałą nowiną jest to, że był bez grzechu, Hebrajczyków 4:15. Był, jak powiedział Bóg przez Izajasza, sprawiedliwym, moim sługą, Izajasz 53:11.

To uzdolniło Tego, który nie znał grzechu, aby oddać siebie za innych, aby w Nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą, 2 Koryntian 5:21. Centralnymi zbawczymi czynami Syna Bożego są jego śmierć i zmartwychwstanie. Śmierć bezgrzesznego wcielonego zbawia na wszystkie te sposoby.

Pojednuje grzeszników z Bogiem, odkupuje ich z niewoli grzechu, płaci karę za ich grzechy, triumfuje nad ich wrogami, cofa nieposłuszeństwo pierwszego Adama i oczyszcza zhańbione istoty ludzkie. Wszystko to oznacza, że dzieło Jezusa zbawia nas od naszych grzechów. Jego śmierć nie powinna być oddzielona od Jego zmartwychwstania.

Jeśli mam coś do powiedzenia, to jest to właśnie to. Razem jego śmierć i zmartwychwstanie stanowią istotę, rdzeń i centrum jego zbawczego osiągnięcia. Gdyby nie umarł, nie mógłby zmartwychwstać.

A gdyby nie zmartwychwstał, jego śmierć nie zbawiłaby. Cytat, ale dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, bliski cytat, wskrzeszając go z martwych trzeciego dnia zgodnie z Pismem Świętym, 1 Koryntian 15:4 i 57. Zmartwychwstanie Jezusa, ostatnie wydarzenie w tym pierwszym ruchu z nieba na ziemię, sygnalizuje jego potężne zwycięstwo nad Szatanem, demonami Szatana i wszystkimi innymi wrogami Boga.

Trzy ruchy z nieba na ziemię w inkarnacji, a następnie drugi ruch z ziemi do nieba. Pierwszy ruch z nieba na ziemię jest poprzedzony przez Chrystusa przechodzącego z ziemi do nieba w swoim wniebowstąpieniu. Nie tylko dokonał zbawienia na ziemi przez swoją śmierć i zmartwychwstanie jako Bóg-człowiek, ale także kontynuuje posługę w niebie w swoim wstawiennictwie jako Bóg-człowiek.

Wniebowstąpienie przenosi Chrystusa z ograniczonego ziemskiego planu na transcendentny niebiański. Wcielenie umożliwiło Synowi udział w ciele i krwi, cytuję, aby przez śmierć zniszczyć diabła i wyzwolić swój lud, Hebrajczyków 2:14, 15.

Wniebowstąpienie zapewnia, że ten, kto nadal uczestniczy w ciele i krwi, poszedł do nieba, cytuję, jako poprzednik w naszym imieniu, Hebrajczyków 6:20.

W rezultacie, cytuję, mamy pewną i mocną kotwicę duszy, nadzieję, która wchodzi do wnętrza za zasłoną, werset 19 Listu do Hebrajczyków 6. Z nieba wywyższony Pan i Księżę obdarza darami pokuty i odpuszczenia grzechów, cytując Dzieje Apostolskie 5:31. Wniebowstąpienie umożliwiło sesję, Chrystus siedzący po prawicy majestatu na wysokościach, List do Hebrajczyków 1:3. Siedział jako prorok, kapłan, a zwłaszcza król. Jako niebiański prorok wyposaża swego sługę w swego ducha; wyposaża swych sług w swego ducha, aby szerzyć swoje słowo i rozwijać swoje królestwo.

Jako kapłan usiadł, demonstrując dopełnienie, doskonałość i skuteczność swojej ofiary, Hebrajczyków 10:12. Jako król intronizowany, króluje na wysokościach ze swoim ojcem i czeka na czas, cytuję, kiedy jego wrogowie zostaną uczynieni podnóżkiem dla jego stóp, Hebrajczyków 10:13, Hebrajczyków 1:13, zależny od Psalmu 110:1. Pięćdziesiątnica jest tak samo zbawczym czynem Chrystusa, jak jego śmierć i zmartwychwstanie. Jest Chrystusem lub namaszczonym, ponieważ otrzymał ducha podczas chrztu, aby po wniebowstąpieniu mógł rozdać ducha kościołowi.

Spełniając starotestamentową przepowiednię, wywyższony Pan ochrzcił swój kościół, wylewając na niego Ducha Świętego, Joela 2:28 do 32, Dzieje Apostolskie 2:17, 18, 33. W ten sposób publicznie ogłosił nowe przymierze i rozpoczął nowe stworzenie. Jedyne trwające dzieło Chrystusa pośród dziewięciu, jego wstawiennictwo, ma dwa aspekty.

Po pierwsze, jako ukrzyżowany, zmartwychwstały i wniebowstąpiony, modli się za swój lud ze zrozumieniem i współczuciem i udziela im miłosierdzia i łaski, aby pomóc w czasie potrzeby, Rzymian 8:34, Hebrajczyków 4:15, 16. Po drugie, z powodu, cytuję, mocy niezniszczalnego życia, jest w stanie na zawsze, jest kapłanem na zawsze, a zatem, cytuję, jest w stanie zbawić do końca tych, którzy zbliżają się do Boga przez niego, ponieważ zawsze żyje, aby wstawiać się za nimi, Hebrajczyków 7:16 i 7:24, 25. Tak więc pierwszym ruchem z nieba na ziemię jest wcielenie, po którym następuje jego nieskazitelne życie, śmierć i zmartwychwstanie.

Drugi ruch z ziemi do nieba obejmuje wniebowstąpienie, sesję, Pięćdziesiątnicę i wstawiennictwo. Jest drugi ruch z nieba na ziemię, z nieba na ziemię, z ziemi do nieba, a teraz trzeci ruch jest drugim ruchem z nieba na ziemię. Pierwszy ruch był z nieba na ziemię w inkarnacji Syna.

Drugi ruch był z ziemi do nieba w wniebowstąpieniu Chrystusa. Trzeci ruch będzie z nieba na ziemię w drugim przyjściu Chrystusa. W pierwszym ruchu Syn przyniósł mały kawałek nieba na ziemię, że tak powiem, mianowicie siebie.

W drugiej części Chrystus przyniósł do nieba mały kawałek ziemi, znowu siebie, ponieważ jego wcielenie jest trwałe. W trzeciej części przyniesie niebo na ziemię, jak objawia Objawienie. Jan widział, cytuję, święte miasto Jerozolimę zstępujące z nieba od Boga na ziemię, Objawienie 21:10.

Drugie przyjście Chrystusa przynosi zbawienie. Cytat: Chrystus, który raz został ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, ukaże się po raz drugi, nie po to, aby rozprawić się z grzechem, ale aby zbawić tych, którzy z utęsknieniem na niego czekają, Hebrajczyków 9, 28. Powracający Chrystus zapoczątkuje zmartwychwstanie umarłych, sąd ostateczny i stan wieczny.

Wymieniono zbawcze wydarzenia Chrystusa. Oto dziewięć zbawczych wydarzeń Chrystusa z reprezentatywnymi odniesieniami do pism świętych. Po prostu odwrócę i krótko omówię jeden fragment dla każdego.

W swoim wcieleniu staje się jednym z nas, aby umrzeć za nas. Tak więc w Ewangelii Łukasza 2, werset 11, pasterze na swoim polu nocą są zszokowani tym chwalebnym światłem i anielską obecnością, a następnie przemówieniem. Nie lękajcie się, powiedział anioł w wersecie 10 Ewangelii Łukasza 2, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego ludu.

Bo dziś narodził się wam w mieście Dawida Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan. Wcielenie jest w celu Zbawiciela, który jest Panem i Chrystusem, obiecany, zbawiającym swój lud od grzechów. Drugim wydarzeniem jest jego bezgrzeszne życie.

2 Koryntian 5:21 mówi o usprawiedliwieniu, w rzeczywistości w kontekście, który mówi o pojednaniu. I czyniąc to, mówi o tym, co Luter nazwał tą chwalebną wymianą. Bóg dla nas uczynił Go grzesznym i nie znał grzechu, abyśmy w Nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą.

Chrystus jest tym, który nie znał grzechu. Nie doświadczył żadnego grzechu. Nie popełnił żadnego grzechu.

On jest bezgrzeszny. I z tego powodu, a także z powodu jego śmierci i zmartwychwstania, ojciec uczynił syna grzechem. To język metaforyczny, czasami źle rozumiany.

Podobnie jak w Galacjan 3:13, Chrystus stał się dla nas przekleństwem. Żaden z tych fragmentów nie uczy, że Jezus stał się inną istotą, grzechem lub przekleństwem. Raczej, w Galacjan 3, znaczenie jest takie, że Chrystus poniósł przekleństwo, na które my zasłużyliśmy i tym samym stał się dla nas przekleństwem, że tak powiem.

On przyjął naszą karę. Tutaj nie przestał być Bogiem-człowiekiem i nie stał się czymś innym zwanym grzechem. Nie, nasz grzech był tak ściśle z nim związany, że Pismo mogło tak mówić.

Dla naszego dobra Bóg uczynił tego, który nie znał grzechu, grzechem, jakby był. Właściwie św. Augustyn powiedział o ofierze za grzech, i to jest możliwe. Ale w każdym razie nasz grzech jest tak ściśle związany z Synem Bożym, że można by użyć tego języka.

Ale to nie jest język dosłowny. Nasz Pan nie stał się dosłownie przekleństwem ani dosłownie grzechem. Raczej jest wymiana, błogosławiona wymiana, jak powiedział Luter.

Nasz grzech trafia do Niego. Jego zbawcza sprawiedliwość, która jest sprawiedliwością Bożą, trafia na nasze duchowe konto bankowe i jesteśmy zbawieni. Jesteśmy usprawiedliwieni przed Bogiem.

To jest drugie wydarzenie zadośćuczynienia Chrystusa, zbawcze dzieło Chrystusa, numer jeden, wcielenie, numer dwa, życie bez grzechu, numer trzy, śmierć. Zacytuj tylko Galacjan 3.13. Bóg wyzwolił nas z przekleństwa prawa w ten sposób. Chrystus, wybacz, wyzwolił nas z przekleństwa prawa.

Paweł właśnie powiedział, że każdy, kto nie przestrzega prawa, jest pod przekleństwem. Każdy. Czasami mówi się, och, ten fragment dotyczy Izraela jako bytu narodowego.

Nie, nie dotyczy. Każdy, kto łamie prawo, jest pod przekleństwem. Oczywiście, chodzi o jednostki, które tworzą naród, ale chodzi o jednostki.

Ale potem jest powiedziane, że Chrystus nas odkupił. On nas wyzwolił. On nas uratował od przekleństwa prawa, które słusznie wisało nad naszymi głowami.

Jak to zrobić? Stając się przekleństwem dla nas. Jezus wziął na siebie nasze przekleństwo. To jest kara, na którą zasługują przestępcy.

Abyśmy mogli być wolni, odkupił nas przez swoje karne zastępcze zadośćuczynienie. Śmierć Chrystusa powinna być postrzegana nierozdzielnie z Jego zbawczym zmartwychwstaniem.

1 Piotra 1:3, błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas pobłogosławił. Muszę tam przejść. Przepraszam.

Łączę Pawła i Piotra. Błogosławiony Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który sprawił, że narodziliśmy się na nowo do żywej nadziei. W miłosierdziu uczynił to przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych.

Wierzący mają teraz nowe życie. Jak to możliwe? Ponieważ Jezus żyje. Jeśli Ojciec zaplanował w miłosierdziu dać nam nowe życie, jeśli Duch rzeczywiście przychodzi i nas ożywia, jak naucza Jan 3, mówi o każdym, kto narodził się z Ducha w wersecie 8. Jaka jest moc nowego życia? Ojciec jest architektem.

Duch jest rzeczywistym czynnikiem, który nas umacnia. Ale skąd pochodzi ta moc? Piotr mówi nam poprzez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych. Jezus żyje, a to wieczne życie w nim mieszkające przychodzi do wierzących, gdy Duch ich aktywuje, udziela im życia, przenosząc ich ze śmierci duchowej do życia duchowego teraz.

A w ostatnim dniu, wskrzeszając ich z martwych do całkowitej nowości życia. Wniebowstąpienie Chrystusa jest zaniedbanym, ale mimo to zbawczym wydarzeniem. Dzieje Apostolskie 5:31 pytają, czy Piotr głosi kazanie? I jest w stanie mówić o pokucie i przebaczeniu.

Używa tego mocnego kontrastu. Chłopie, Piotr nie owija w bawełnę. Mówi wprost do swojej żydowskiej publiczności, obwiniając ich o ukrzyżowanie.

Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego wy zabiliście, wieszając na drzewie. On rozmawia z Sanhedrynem, z żydowską radą rządzącą. Wyraził swoją ocenę Jezusa.

Wy go ukrzyżowaliście. Ale Bóg daje swoją ocenę tego samego Jezusa. Bóg naszych ojców, Bóg Izraela, wskrzesił Jezusa, którego wy zabiliście, wieszając go na drzewie.

Bóg wywyższył go do swojej prawej ręki, przyjmując wniebowstąpienie i potwierdzając sesję jako przywódcę i zbawiciela. A oto, co czyni wniebowstąpiony, ukrzyżowany, zmartwychwstały. Aby dać Izraelowi pokutę i odpuszczenie grzechów.

Ten, który umarł i zmartwychwstał, wstąpił, zasiadł po prawicy Boga i daje, jako król, obdarza królewskimi darami swój lud, nawet każdego, kto wierzy. Robię to za każdym razem, gdy próbuję podkreślić suwerenność Boga, lud Boży, wybranych i ludzką

odpowiedzialność wobec wszystkich, którzy wierzą. Oto dary, które obdarza wniebowstąpiony Chrystus.

Pokuta jest ewangeliczną lub zbawczą pokutą i jest odpuszczeniem grzechów. Jezus zbawia w swoim wcieleniu, bezgrzesznym życiu, śmierci, zmartwychwstaniu, wniebowstąpieniu i, tak, w swojej sesji. Aha, fragment, którego tak naprawdę nie przejrzelśmy.

Kolosan 3:1 do 3. O, zrobiliśmy trochę, teraz sobie przypominam. Jeśli więc powstałście z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.

Bo umarliście, sens jest z Chrystusem, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Kiedy Chrystus, który jest waszym życiem, się ukáže, wtedy i wy ukażecie się z nim w chwale. Paweł nie zaprzecza, że wierzący mają życie na ziemi.

W istocie, w następnym rozdziale Listu do Kolosan mówi o zasadach dla chrześcijańskich gospodarstw domowych. Pouczanie ojców, matek, dzieci, panów i niewolników w pierwszym wieku jest bardzo, bardzo ziemskie, jeśli można tak powiedzieć, prawda? Ale chce, aby jego słuchacze i czytelnicy dzisiaj wzięli niebiańskie prawdy i zastosowali je do ziemskiego życia. Spójrz, utkwij wzrok w Jezusie, mówi, siedzącym po prawicy Boga.

Za chwilę mówi, że twoje życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Sugestia również jest taka, że siedzisz z synem obok ojca, co wyraźnie stwierdza w Liście do Efezjan 2. Siedziałeś z Chrystusem. A potem mówi, że gdy Chrystus, który jest twoim życiem, się ukáže, wtedy i ty się ukążesz z nim w chwale.

Ten fragment zakłada śmierć z Chrystusem, zjednoczenie z Nim w Jego śmierci. Powyżej, 2:20 faktycznie użył tych słów. Jeśli umarłeś z Chrystusem, teraz mówi się po prostu, że umarłeś w wersecie 3 Kolosan 3, wyraźnie sugerując, jak mówią komentatorzy, z Chrystusem.

Mówi, że zostałeś z nim wskrzeszony, 3:1. Zakłada, że zasiedliśmy z nim po prawicy Boga, gdy mówi, że twoje życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Jak to jest? Chrystus właśnie usiadł; właśnie to powiedział. Następnie mówi, gdy Chrystus, który jest twoim życiem, pojawi się, to jest język drugiego przyjścia, pojawienie się Chrystusa, wtedy pojawisz się z nim w chwale.

Jesteśmy tak zjednoczeni z synem Bożym, umarliśmy z nim, zostaliśmy z nim pochowani, zostaliśmy z nim wskrzeszeni, wstąpiliśmy z nim, usiedliśmy z nim. I jest takie poczucie w Rzymian 8 i tutaj w Kolosan 3:3, że przyjdziemy ponownie z nim. Jakie to poczucie? Czy Paweł myli naszą tożsamość z Chrystusem? Nigdy.

Ale potwierdza taką jedność z Chrystusem, że jego zbawcze wydarzenia stają się naszymi wydarzeniami. I będziemy mieć objawienie, nie że dosłownie przyjdziemy ponownie, ale że Jezus, z którym jesteśmy duchowo zjednoczeni na stałe, przyjdzie ponownie, a tym samym będziemy mieć objawienie w tym sensie, że tylko wtedy nasza prawdziwa tożsamość jako córek lub synów żywego Boga zostanie w pełni zmanifestowana. Teraz mamy przebłyski naszych najlepszych dni i chwil, być może.

Potem Daniel mówi, a Jezus mówi w Ewangelii Mateusza 13, że będziemy świecić jak gwiazdy, jak słońce. O, mój Boże. Pięćdziesiątnica to zbawcze dzieło Jezusa.

W Dziejach Apostolskich 1 :5 przypomina słowa Jana Chrzciciela. Jezus to robi i mówi: Jan chrzczył wodą, ale wy zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym za kilka dni. Dzieje Apostolskie 2 mówią o tym wydarzeniu. Ważną rzeczą dla nas w tym momencie jest podkreślenie, że Pięćdziesiątnica jest jednym ze zbawczych wydarzeń Jezusa.

Nie byłoby Pięćdziesiątnicy bez Jego śmierci i zmartwychwstania. Ale On umarł, zmartwychwstał, wstąpił, zasiadł po prawicy Boga i wypełnił proroctwa Joela i Jana Chrzciciela oraz swoje własne proroctwo, wylewając Ducha Świętego na kościół. To było zbawcze osiągnięcie Jezusa, rozszerzając w ten sposób ostatecznie Jego posługę na wszystkich Jego naśladowców, aby szerzyć dobrą nowinę na całym świecie.

On wstawia się za nami w Dziejach Apostolskich, przepraszam, Rzymian 8.34, po kilku wersetach, które mówią o Duchu Świętym wstawiającym się za nami przed Ojcem, ponieważ zna wolę Bożą. Następnie, gdy Paweł mówi, że Chrystus wstawia się za nami w Rzymian 8.34, oznacza to, że modli się również za nas. To część jego kapłańskiej pracy, która jest główną kapłańską pracą, umierając w naszym miejscu.

Dodatkowa praca kapłańska jest w toku; jedynym trwającym aspektem Jego zbawczego dzieła jest to, że modli się za swój lud. A potem w Liście do Hebrajczyków 7:25, jak widzieliśmy, Chrystus nie tylko modli się za nas, ale pojawia się w obecności Boga, nosząc swoje stygmaty, pokazując, że nas umiłował i oddał siebie za nas jako doskonałą i ostateczną ofiarę za grzechy. Wreszcie, Jego dziewiąte wydarzenie zbawcze, które wciąż jest przyszłością, to Jego powrót, Jego drugie przyjście.

Uwielbiam 1 Piotra 1:13, a nie przyjrzelśmy się temu tutaj. Te godziny spędzone razem na wideo. Uwielbiam ten werset. Dlatego przygotujcie wasze umysły do działania i bądźcie trzeźwi. Pokładajcie całą swoją nadzieję w łasce, która zostanie wam dana przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

Kilka lat temu w festynie z okazji 50. rocznicy istnienia szkoły, w której uczyłem, Covenant Theological Seminary w St. Louis, napisałem artykuł o łasce Bożej, pokazujący, jak umniejszyliśmy łaskę Bożą w naszym myśleniu. Jego łaska jest większa, niż nam się wydaje. To nie tylko Jego początkowa miłość, kiedy zasłużyliśmy na Jego gniew, ale także Jego trwająca moc, by żyć chrześcijańskim życiem.

Dlatego, gdy Paweł pisze do kościołów i jednostek chrześcijańskich, mówi: i łaska wam, łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa. Czy modli się o zbawienie chrześcijan? Nie. Łaska tam nie jest początkową łaską zbawczą.

To łaska umożliwiająca. To jest moc Boga, by żyć życiem chrześcijańskim. My również pomniejszamy łaskę Bożą, traktując ją czasami niemal całkowicie jako coś z przeszłości.

Och, to coś z przeszłości. Efezjan 2 :8 i 9, bo łaską jesteście zbawieni. Ale to także w teraźniejszości.

Przychodzimy śmiało, Hebrajczyków 4, do tronu łaski, abyśmy mogli uzyskać miłosierdzie i znaleźć łaskę, aby pomóc w czasie potrzeby. To nie jest w przeszłości. Och, tylko dzięki tej przeszłej łasce zyskujemy obecną łaskę od pośrednika.

Ale sprowadziliśmy łaskę do czegoś niemal całkowicie w przeszłości, kiedy jest przeszłością, teraźniejszością. Według 1 Piotra 1:13, łaska Boża jest nadal w przyszłości. Jest łaska przeszła, łaska obecna i łaska przyszła.

Przygotujcie umysły do działania. Bądźcie czujni. Obudźcie się, chrześcijanie, mówi, i bądźcie trzeźwi.

Pokładajcie całą nadzieję w łasce, która zostanie nam dana w objawieniu Jezusa Chrystusa. Doceniam uczciwość Dorosłych od lat, których nie potrafię zliczyć, od około 45 lat. I doceniam uczciwość moich uczniów.

Czasami niektórzy z nich mówili, że mają mieszane uczucia co do drugiego przyjścia Chrystusa. Z powodu pojęcia posiadania grzechów, przyznają, że nadal okazjonalnie grzeszą. Z tym mogę się utożsamić, zapewniam cię.

Ale boją się, że będą się wstydzili Jego i Jego przyjścia, 1 Jana, ponieważ będą musieli wyznać grzechy. I używam ludzkiego przykładu. Mówię, że chcę, abyś pomyślał o osobie starszej od ciebie, która kocha cię najbardziej ze wszystkich ludzi na świecie.

I żyjesz swoim życiem, a twój ojciec, matka, brat, siostra lub wielki przyjaciel przychodzi ci na myśl i zdajesz sobie sprawę, że zgrzeszyłeś przeciwko nim. Jaka jest twoja pierwsza reakcja? Uciekać od nich, bo się wstydzisz? Nie. Twoją pierwszą reakcją jest chwycenie za telefon, wysłanie im maila, natychmiastowe wysłanie SMS-a i jakoś natychmiastowe naprawienie sytuacji.

Dlaczego? Ponieważ jesteś tak akceptowany przez tę osobę. Jesteś kochany bezwarunkowo. Oni znaczą dla ciebie więcej niż cokolwiek innego.

Twój ukochany małżonek z łatwością pasuje do tej kategorii. I chcesz wyznać. Z przyjemnością wyznałbyś, naprawił rzeczy, uszanował je.

A ile więcej, jeśli będziemy mieli grzechy do wyznania, gdy Jezus przyjdzie ponownie? Czy powinniśmy być chętni, aby to zrobić? I nie mówię nawet, że powinno to być naszym głównym zmartwieniem w związku z Jego drugim przyjściem. Nie jest. Słuchaj, połów swoją nadzieję całkowicie na łasce, która zostanie ci przyniesiona przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

Przeszła łaska jest niesamowita. Wprowadziła nas w samo życie chrześcijańskie. Obecna łaska jest cudowna.

To Boże zaopatrzenie. To moc dla naszych potrzeb. Ale jeszcze nic nie widzieliście, bracia i siostry w Chrystusie.

Przyszła łaska będzie tak przytłaczająca, że zostaniemy zalani miłością Boga i akceptacją, największym uściskiem, jaki kiedykolwiek mieliśmy, i tak dalej. Tak, nie musimy obawiać się drugiego przyjścia, ponieważ ten, który przychodzi, jest tym, który nas umiłował i oddał siebie za nas, który żyje i który wyleje tak wielki nadmiar łaski na swój lud. W tym czasie, jak nigdy dotąd, pokładajcie całą swoją nadzieję w łasce, która zostanie wam dana przy objawieniu, drugim przyjściu Jezusa Chrystusa.

Wydarzenia zbawcze Chrystusa związane. Istnieją cztery kluczowe punkty. Numer jeden, wszystkie dziewięć wydarzeń stanowi jedno zbawcze dzieło Chrystusa.

Ponownie, systematyczna siła jest jego słabością. Rozkładamy te rzeczy, aby lepiej je zrozumieć, ale lepiej je złożyć z powrotem. Jest jeden Jezus.

Jest jedno zbawienie. Jest jedno dzieło zbawienia. Numer dwa, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa są Jego zbawczymi wydarzeniami par excellence.

OK, proszę, po wysłuchaniu tych wykładów, nie mów, że Peterson łączy zbawienie z dziewięcioma wydarzeniami Chrystusa w równym stopniu. Jak mogłeś to zrobić? Pomyśl, że teraz sednem, centrum, sercem, duszą, esencją jest jego śmierć i zmartwychwstanie. Trzy.

Jego śmierci i zmartwychwstaniu poprzedzają dwa zasadnicze warunki wstępne, które, jak już wiesz, na pamięć, a po nich następuje pięć zasadniczych rezultatów. Po pierwsze, wszystkie dziewięć wydarzeń stanowi jedno zbawcze dzieło Pana Jezusa Chrystusa. Każde wydarzenie jest ważne samo w sobie i powinno być doceniane jako takie.

Jednak zbawcze dzieło Chrystusa składa się ze wszystkich dziewięciu wydarzeń. Powinniśmy zatem mieć holistyczny pogląd na jego zbawienie, który obejmuje

wszystko od wcielenia do powrotu. To wszystko jest jego zbawczym dziełem i jest jednością.

Po drugie, chociaż wszystkie dziewięć wydarzeń jest koniecznych do zbawienia, dwa są centralne i nierozłączne. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa są sercem i duszą jego zbawczego dzieła. Czasami Pismo Święte łączy te dwa.

Jana 10:17, 18, Dzieje Apostolskie 2:22 do 24, Rzymian 4:25, Rzymian 10:9 i 10, 1 Koryntian 15:3 i 4, 2 Koryntian 5:15, Filipian 3:10, Hebrajczyków 1:3, 1 Piotra 1:11. Jednak zazwyczaj Pismo używa skrótów i po prostu wspomina albo o Jego śmierci, albo o Jego zmartwychwstaniu, sugerując to drugie. Po trzecie, istnieją dwa zasadnicze warunki wstępne śmierci i zmartwychwstania Jezusa: Jego wcielenie i Jego bezgrzeszne życie.

Jego wcielenie jest istotne, ponieważ musiał stać się człowiekiem, aby umrzeć i zmartwychwstać. Jego zadośćuczynienie liczy się dla ludzi, ponieważ zostało dokonane przez człowieka. Nigdy nie jest tylko człowiekiem, ale jest Bogiem-człowiekiem z prawdziwym człowieczeństwem.

Jego bezgrzeszne życie jest istotne, ponieważ kwalifikowało go do śmierci za innych. Gdyby zgrzeszył, zostałby zdyskwalifikowany z bycia Zbawicielem. Po czwarte, istnieje pięć istotnych rezultatów, które następują po śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

Jego wniebowstąpienie, sesja, zesłanie Ducha, wstawiennictwo i drugie przyjście. Jego wniebowstąpienie zbawia, ponieważ przeniosło go z ograniczonego ziemskiego królestwa do transcendentnego niebiańskiego, aby pojawił się w obecności Boga dla nas. Jego sesja zbawia, ponieważ siedzi po prawicy Boga. On rządzi i zbawia z wysoka.

Jego dzieło w Pięćdziesiątnicę zbawia nas, ponieważ On, namaszczony, wylał Ducha na kościół, aby rozszerzyć królestwo Boże. Jego wstawiennictwo zbawia, ponieważ nieustannie składa swoją ofiarę w obecności Boga i modli się za świętymi. Jego drugie przyjście zbawia, ponieważ przyjdzie ponownie w wielkiej chwale i mocy, aby pokonać swoich wrogów i przynieść ostateczne zbawienie swoim.

Biblijne obrazy zbawczego dzieła Chrystusa. Pismo Święte maluje sześć głównych obrazów, aby pomóc nam zrozumieć znaczenie zadośćuczynienia Chrystusa. Tutaj oglądamy wszystkie sześć obrazów razem.

Podsumowanie zdjęć. Obraz pojednania pochodzi ze sfery relacji międzyludzkich. Musimy pojednać się z Bogiem z powodu alienacji lub zerwania relacji.

Chrystus jest przedstawiany jako twórca pokoju, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie pojednał Boga z ludźmi, a ludzi z Bogiem. Rezultatem jest pokój między Bogiem a nami. Temat odkupienia pochodzi ze sfery relacji pan-niewolnik.

Musimy zostać odkupieni, ponieważ jesteśmy w niewoli grzechu i Szatana. Chrystus jest przedstawiany jako odkupiciel, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie wyzwala nas z duchowej niewoli. W rezultacie doświadczamy wolności synów lub córek Boga.

Obraz prawnego zastępstwa pochodzi ze sfery prawa. Musimy być usprawiedliwieni z powodu winy za grzech pierworodny Adama i naszych własnych grzechów. Chrystus jest przedstawiany jako nasz prawny zastępca, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie przebłaga Boga i zapłaci karę za nasze grzechy.

Rezultatem jest to, że święty i sprawiedliwy Bóg ogłasza sprawiedliwymi wszystkich, którzy ufają Jezusowi. Temat Chrystusa jako zwycięzcy pochodzi ze sfery wojny. Musimy zostać wyzwoleni, ponieważ mamy duchowych wrogów o wiele potężniejszych od nas.

Chrystus jest przedstawiany jako nasz mistrz, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie pokonuje naszych wrogów. W rezultacie w życiu chrześcijańskim jest prawdziwe zwycięstwo. Obraz rekreacji pochodzi ze sfery stworzenia.

Musimy zostać przywróceny, ponieważ upadek Adama przyniósł grzech, śmierć i nieporządek do świata ludzkości. Chrystus jest przedstawiony jako drugi Adam, który przez swoje posłuszeństwo aż do śmierci i zmartwychwstania odwraca skutki grzechu Adama. Rezultatem jest przywrócenie naszej utraconej chwały i panowania.

Temat poświęcenia pochodzi ze sfery kultu. Musimy zostać oczyszczeni, ponieważ jesteśmy zbezczeszczeni przez nasz grzech. Chrystus jest przedstawiony jako wielki arcykapłan, który składa siebie w ofierze i żyje wiecznie.

W rezultacie wierzący zostają oczyszczeni. Obrazy przedstawiają tę samą rzeczywistość. Ważne jest, aby pamiętać, że sześć obrazów nie mówi o sześciu różnych rzeczywistościach.

Zamiast tego istnieje sześć różnych sposobów mówienia o tej samej rzeczywistości, zbawieniu, którego dokonał Chrystus. Dlaczego więc Pismo oferuje sześć głównych obrazów? Odpowiedź wydaje się leżeć, jak zasugerował Leon Morris wiele lat temu, w biblijnym przedstawieniu grzechu. Wielość obrazów zbawienia odpowiada wielości obrazów grzechu.

Leon Morris, *The Cross in the New Testament*, strona 395. Liczne sposoby mówienia o naszym położeniu odpowiadają licznym sposobom, w jakie Bóg, w swojej łasce, przychodzi nam z pomocą. Grzech jest dla Boga tak odrażający, że przedstawia go na wiele sposobów.

Jak pokazuje dyskusja na temat potrzeby każdego obrazu, którą już zrobiliśmy. Każda potrzeba, każdy sposób opisywania grzechu, odpowiada Bożemu sposobowi obalenia grzechu w dziele Chrystusa. Tak więc Bóg obala grzech jako alienację pojednaniem Chrystusa.

On przewycięża niewolę odkupieniem Chrystusa. On tonuje winę przebłaganiem Chrystusa. On przewycięża naszych potężnych wrogów zwycięstwem potężniejszego mistrza.

On obala nieposłuszeństwo Adama drugim posłuszeństwem Adama. On przewycięża nasze duchowe skażenie oczyszczającą krwią Chrystusa. Ale kluczową kwestią jest to, że są to wielorakie sposoby komunikowania tej samej prawdy.

Jezus zbawia grzeszników przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. W naszym kolejnym i ostatnim wykładzie skupimy się na karnej substytucji jako fundamencie dla innych obrazów.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczym dziele Chrystusa. To jest sesja 19, Wnioski, Dziewięć Wydarzeń.